UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Cornelii Iansenii Episcopi Iprensis Avgvstinvs

In quo hæreses & mores Pelagij contra naturæ humanæ sanitatem, ægritudinem & medicinam ex S. Augustino recensentur ac refutantur

Jansenius, Cornelius

Lovanii, 1640

Tomi Primi Elenchvs Librorvm Et Capitvm.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13650

Visual Library

TOMI PRIMI ELENCHVS LIBRORVM ET CAPITVM.

Liber Primus.

HISTORIA de Hæreſi Pelagiana.

Liber Secundus.

CAP. 1. De libero arbitrio.
2. In libertate arbitrij imago Dei, ideo inamiſſibilis. Quædam de naturali poſſibilitate boni.
3. De viribus liberi arbitrij quibus omnes motus animi bonos ac malos compeſceret ſuo nutu & moderaretur.
4. Indeliberatos animi motus bonos ac malos, ſalva manente libertate admittunt Pelagiani.
5. Idem uberius ex principijs Pelagianorum declaratur de motibus bonis.
6. Ad quos effectus ſe extenderit illa liberi arbitrij poſſibilitas.
7. Quo gratiæ adjutorio fultus fuerit Adã. Et primo de gratia habituali.
8. De ſcientia primi hominis.
9. An Adamo aliquod actualis gratiæ adjutorium datum fuerit.
10. De concupiſcentijs animi.
11. De libidine membrorum, & conjugio primorum hominum.
12. De confuſione primorum hominum.
13. De corpore primi hominis.
14. De cæteris miſerijs humanæ naturæ.
15. De alijs nonnullis dogmatibus. Redditur ratio ordinis.

Liber Tertius.

CAP. 1. De peccato originali. Variæ Scripturarum corruptelæ.
2. Rationes quibus peccatum originale oppugnant.
3. Abſurda quæ ex Originalis peccati fide à Pelagianis inferuntur.
4. Pelagiani præcones & patroni libidinis.
5. Libidinem non eſſe malam varijs argumentis aſtruunt & Scripturas ſolvunt.
6. Admittunt malas conſuetudines; eas eſſe legem in membris. Caput ſeptimum ad Romanos pervertunt. Multaſque calumnias in Catholicos cõminiſcuntur.
7. Bonam eſſe libidinem multis argumentis probant.
8. De bonitate aliarum cupiditatum.
9. Indagantur cauſæ cur libidines velut naturaliter bonas commendarent.
10. De uſu vel fruitione libidinis. Et quid nuptiæ.
11. De cæterarum carnalium voluptatum fruitione. Et cujus Philoſophicæ ſectæ Iulianus.
12. De ignorantia parvulorũ quid ſenſerint?
13. De ignorantia adultorum, invincibili, vincibili.
14. De morte quid ſenſerint?
15. De cæteris miſerijs humanæ naturæ.
16. Synopſis de prædictis defectibus.
17. De ſtatu naſcentium. Omne malum ab eo removent.
18. Multis titulis naturam parvulorum ornant, imo felicitatem tribuunt.
19. Parvulis ſine baptiſmo morientibus Pelagiani tribuunt vitam æternam. Quid illa; an beatitudo naturalis? Quid regnum cœlorum?
20. Argumenta, quod per vitam æternam, Pelagiani intelligant beatitudinẽ claræ viſionis Dei.
21. Vtrum Pelagiani ſententiam ſuam de vitâ æternâ parvulis non baptizatis danda, tandem mutaverint.
22. Iiſdem argumentis probari poteſt, Pelagianos parvulis naſcentibus ſupernaturalem innocentiam dare, quibus aliqui probari putant, eos morientibus ſine baptiſmo vitam æternam ſupernaturalem promiſiſſe.
23. Solvuntur difficultates ex Auguſtino motæ.
24. De ſtatu adultorum ſine fide moraliter bene viventium, poſt hanc vitam.

Liber Quartus.

CAP. 1. Quid peccatum.
2. Nulla peccãdi infirmitas in homine.
3. Peccandi infirmitas non poteſt infligi à Deo in pœnam præcedentis peccati.
4. Malæ conſuetudines difficultatem bene vivendi afferunt.
5. Vnum peccatum non eſt pœna alterius, & quomodo Deus tradat hominem deſiderijs ſuis.
6. De virtute & operibus ejus.
7. De ſeminibus virtutum naturalibus.
8. De laude naturæ & fructibus illorum ſeminum naturalium in infidelibus.
9. Vires naturæ ad cognoſcendum, diligendum, & colendum Deum.
10. Vires naturæ ad exercendas omnes virtutes cardinales.
11. Iuſta vita, ſalus, vita æterna, & regnum Dei per naturæ vires.
12. Vires ad pœnitendum & redeundum ad juſtitiam naturalem, & quid illa ſit.
13. Vires ad ſuperandas malas conſuetudines &

nes & impetus paſſionum.

14. Quod homo poſſit per naturam liberi arbitrij eſſe perfectus, & non peccare ſi velit.

15. Tollunt orationem fidelium pro obtinenda tentationum victoria, & peccatorum venia.

16. Argumenta nonnulla quibus non peccandi poſſibilitatem aſſerunt.

17. Diſcrimen ſtatuunt inter eſſe, &, poſſe eſſe ſine peccato.

18. Non peccandi non modo poſſibilitatem, ſed etiam facilitatem aſſerunt.

19. Ἀπάθειαν inducunt. Quid illa ſit;& unde hauſta. Differentia inter impeccantiã & impeccabilitatem: inter ſine peccato eſſe & ἀναμάρτητον.

20. Eccleſia tota ex ſolis juſtis & non peccantibus conſtatur.

21. Perfecti viri in hac vita æquales beatis & Angelis Dei.

22. Homo per liberum arbitrium fit in hâc vita æqualis Deo. De ſuperbia Pelagianorum.

Liber Quintus.

CAP. I. Primus Pelagianiſmi ſtatus Ethniciſmus: nudam naturam prædicat.

2. Secundus Pelagianiſmi ſtatus Semi-Ethniciſmus: gratiam naturæ extollit.

3. Tertius Pelagianiſmi ſtatus Iudaiſmus: quando inductus.

4. Legis laudes & vires. Effectus ejus juſtitia, vita æterna & regnum cœlorum.

5. Legis ſcopus. De tribus ſtatibus generis humani ſub natura, ſub lege, & ſub gratia.

6. In tribus ſitum eſt adjutorium gratiæ Chriſti, & primo de remiſſione peccatorum.

7. Remiſſio peccati propriè gratia per fidem Chriſti data: & tribus modis juxta Pelagianos gratuita. Pauca de differentia juſtitiæ hominis, factorum, ex lege & juſtitia fidei ſeu ex fide.

8. De alia Chriſti gratia, doctrina & exemplo Chriſti. Quæ vires & effectus ejus, & quamdiu à Pelagianis aſſerta.

9. Varijs nominibus gratiam legis & doctrinæ prædicant. Vbi de revelatione ſapientiæ, oculorum apertione, præmij promiſſione, inſidiarum detectione, cæleſti illuminatione, ſuaſione, ſcientia.

10. Negant Pelagiani gratiam Dei & adjutorium ad ſingulos actus dari: quo tacitè duo Chriſtianæ doctrinæ capita convellunt.

11. Quid ſit adjutorium poſſibilitatis, & adjutorium voluntatis & actionis: & quatuor utriuſque differentiæ.

12. Indagantur cauſæ cur adjutorium voluntatis & actionis abhorreant, ſolo auxilio poſſibilitatis contenti. Prima, quia tollitur liberum arbitrium cum tale adjutorium homini non datur.

13. Secunda cauſa, quia tollitur liberum arbitrium, quando tale adjutorium homini datur.

14. De ſimili errore Monachorum Adrumetinorum & à Pelagiano differentia.

15. Tertia, quarta & quinta cauſa repudiandi talis adjutorij eſt coactio, neceſſitas, fatum.

16. Sexta, ſeptima & octava cauſa, quia ſecuritatem ignavam adfert, laudem, meritum & præmium tollit.

17. Quale ſit illud adjutorium quod tot criminationibus Pelagiani accuſant.

18. De adjutorio poſſibilitatis interno.

19. Etjam in voluntate poteſt dari auxilium poſſibilitatis. De concurſu generali Dei ad omnes naturas.

20. De concurſu generali Dei ad operationes etjam voluntatis.

21. Solvitur objectio ex Epiſtola Divi Hieronymi ad Cteſiphontem petita.

22. De adjutorio juſtitiæ ſeu gratiæ habitualis Pelagianorum. Sententia declaratur ex virtutibus acquiſitis, & remiſſione peccatorum.

23. Oſtenditur eorum de gratia habituali ſententia ex effectibus ejus quaſi privativis.

24. Eadem latius demonſtratur ex effectibus gratiæ poſitivis.

25. Eadem uberius aſtruitur ex effectibus gratiæ relativis.

26. Expenditur locus Divi Chryſoſtomi, & Synopſis eorum quæ pro aſſerenda gratia habituali Pelagiani dicunt.

27. Solvuntur nonnullę difficultates ex Divo Auguſtino & Concilio Cathaginenſi motæ.

28. De adjutorio poſſibilitatis gratiarum actualium reſpectu voluntatis: ubi de motibus ejus indeliberatis.

29. Vtrum ullam veram internam & actualẽ voluntatis gratiam admiſerint Pelagiani ante condemnationem hæreſios ſub Zozymo Papa.

30. Vtrum Pelagius ante condemnationem ſub Zozymo opinionem mutaverit, de gratia reſpectu voluntatis.

Liber Sextus.

CAP. I. Quartus Pelagianiſmi ſtatus poſt condemnationem hæreſis Pelagianæ Semi-Chriſtianiſmus. De gratia ad perfectionem neceſſaria.

2. Veram internam gratiam confitentur ad aſſequendam perfectionem neceſſariam.

3. Prima gratiæ corruptela quod eam tantum neceſſariam ſtatuunt, ut facilius obtineatur perfectio & ſalus.

4. Secunda gratiæ corruptela meritum humanum. De quo magna contentio poſt proſcriptos Pelagianos.

Aa 5. Quæ-

5. Quænam ſint illa merita gratiæ: nempe prima boni cupiditas, ſeu converſio, fides, oratio.

6. Chriſtum volunt ex meritis liberi arbitrij factum eſſe Deum. Hauſtus ille error ex Origene.

7. Tranſitus ad Prædeſtinationem. Præmittitur totius hæreſis Pelagianæ ſcopus, & generalis ordo dogmatum.

8. Oeconomia divinæ voluntatis & gratiæ erga ſalutem humanam. De gratuita vocatione & juſtificatione: & quo ſenſu vocatio dicatur ſecundum propoſitum.

9. De duplici electione gratiæ & meritorũ: Et quomodo illæ duæ ſimul conſiſtãt.

10. Quid prædeſtinatio Pelagianis. Omnis ex prævïſione fidei vel meritorum etjã reſpectu parvulorum. De vaſis iræ & miſericordiæ pauca.

11. Statum puræ naturæ in Eccleſiam introduxerunt Pelagiani.

12. Præcurſores Pelagij & Celeſtij Rufinus Presbyter, Evagrius Monachus, Palladius, Iovinianus, Priſcilianus, Manichæi, Euchitæ.

13. Hæreſis Pelagianæ fons Origenes. Proponitur ſententia ejus de libero arbitrio & naturali ejus poſſibilitate.

14. Sententia Origenis de lege naturæ & Moyſis Pelagiana.

15. De gratia & merito ejus ipſiſſimus error Pelagij & Maſſilienſium ab Origene traditus. De juſtitiæ perfectione, & ἀπαθείας.

16. Electionem prædeſtinationem & vocationem ſecundum propoſitum prorſus evertit, ſicut Pelagiani & Maſſilienſes.

17. Omnes pœne corruptelas Scripturarum de peccato originali & gratia, quibus Pelagiani abutuntur, totumque errorem Pelagianũ preformavit Origenes.

18. Prima origo totius hæreſis Pelagianæ, & omnium gratiæ interpolatorum, Philoſophia.

19. Alia nonnulla dogmata Pelagij in quibus elucet indoles ejus. Tranſitus ad mores ejus.

20. Immanis ſuperbia proprius Pelagij character & omnium diſcipulorum ejus.

21. Novitatis, admirationis, famæ, gloriæ aculeis ad virtutem ſtimulant. Eorum turpis adulatio.

22. Alia eorum vitia ex eodem fonte, affectatio ſanctitatis, jactantia, hypocriſis, venatio divitiarum ſub pallio paupertatis, pompa veſtiũ & ſæcularis faſtus.

23. Tument ſcientia ſæculari & argutijs dialecticis. Simiæ Ariſtotelis, rationem Scripturarum regulam figunt. Sillogiſmorum jactant acumina. Ab Eccleſiaſticis judicibus provocant ad Peripateticorum ſcholam. Pruritus ſcribendi multa volumina, & aliorum velut indoctorum contemptus.

24. Ante ſimulate Sancti, tandem aperte flagitioſi, fallaces in obtrudendo fictos libros, in negando ſuos, in corrumpendo alienos. Mendaciorum & reſtrictionum mentalium, Architecti peritiſſimi.

25. Ambiguis verbis dogmata exprimunt. Sub aliena perſona diſputant tanquã de quæſtionibus præter fidem. Romanæ Eccleſiæ reverentiam & in omnibus ſubmiſſionem ſimulant.

Liber Septimus.

CAP. 1. De prædeſtinatione parcè ſcripſit Auguſtinus ante motas ab Adrumetinis Monachis & Maſſilienſibus difficultates, & quare. Ortus Semi-Pelagianorum & ratio nominis.

2. Semi-Pelagiani in plures ſectas diviſi, etjam ſtatim in initio. Sententia Fauſti de viribus naturæ & gratia prorſus Pelagiana.

3. Non ex Fauſto ſolo & Caſſiano judicandum de ſtatu erroris Semi-Pelagiani, ſed ex ſcriptis Proſperi & Hilarij.

4. Sententiam Semi-Pelagianorum tenuit ante Maſſilienſes Vitalis, & ipſe Auguſtinus.

5. Tota cauſa erroris Semi-Pelagiani fuit illud propoſitum divinæ vocationis & prædeſtinationis, quo ſalvandi à perituris diſcernuntur ſecundum Auguſtinum.

6. Idem uberius oſtenditur ex Epiſtola Hilarij.

7. Idem oſtenditur ex ſcriptis Fauſti.

8. Prima ratio abhorrendi propoſitum prædeſtinationis, quia eſt gentilium fatum. Illud duplex, Aſtrologorum & Stoicorum.

9. Cauſa triplex, antegreſſio propoſiti ante omnem hominis voluntatem, immutabilitas & efficacia.

10. Secunda ratio abhorrendi illud propoſitum Dei, quia diſcretionem aſſerendo interimit liberum arbitrium tam ad bonum quam ad malum.

11. Tertia ratio horroris, quia diſputationem affert & ignaviam. Cauſa deſperationis triplex; ignaviæ duplex. Pauca de modo quo ſentiebant ſolam gratiam operari.

12. Quarta abhorrendi ratio, eaque quintuplex quia præceptum, exhortationem & correptionem interimit.

13. Quinta ratio quia extinguit orationem.

14. Sexta & ſeptima ratio, quia introducuntur duæ partes humani generis, duæ naturæ, duæ maſſæ cum Manichæis.

15. Octava propoſiti divini averſandi ratio, quia Deus non haberet ſeriam voluntatem ut omnes credant & ſalvi fiant.

16. Nona ratio averſionis, quod in hujuſmodi propoſiti aſſertione omnia rejecto-

rum peccata aſcribantur Deo.

17. Decima horroris ratio, quia ſententia nova eſt & opinioni Patrum cõtraria.

18. Inferuntur tria corollaria, quibus natura illius propoſiti & gratiæ, quam Maſſilienſes horrent, aliqua ex parte declaratur.

Liber Octavus.

CAP. I. Alius Pelagianorum, alius Maſſilienſium ſcopus. Et generatim in quibus articulis cum Catholicis convenirent.

2. Incipit declarari quibus modis difficultates diſſipaverint. Ac primo unum propoſitum Dei in duo dividunt, quorum altero generali Deus vult omnes homines ſalvos fieri, altero non omnes. Illud conditionatum, hoc abſolutum.

3. Beneficia quoque ex illo propoſito generali ſtatuunt generalia; & gratiam ſufficientem omnibus hominibus communem.

4. Prima gratia generalis Maſſilienſium, eſt doctrina & Euangelij prædicatio: & cur quibuſdam ſubtrahatur à Deo.

5. Secunda gratia generalis, reliquię quędam primæ integritatis, ſeu naturalis poſſibilitas boni.

6. Tertia gratia generalis Maſſilienſium eſt actualis interna ſufficiens ad credendũ non ad operandum. Latè ex principijs Auguſtini & Maſſilienſium aſtruitur: aliqua de natura ejus.

7. Eadem internæ inſpirationis gratia aſſeritur ex Gennadio & Caſſiano. Volunt eſſe tantum occaſionem voluntati ad fidem & converſionem.

8. Eadem aſſeritur ex Divi Auguſtini errore quem ante Epiſcopatum cum Maſſilienſibus tenuit.

9. Maſſilienſes non fuiſſe ex profeſſo hoſtes gratiæ, neque cauſam ullam habuiſſe cur talem gratiam reijcerent: quod per eam omnes eorum difficultates facillimè ſolverentur. Expenditur arrogans vox cujuſdam Recentioris.

10. Redditur cauſa quadruplex cur non ſæpius mentionem illius gratiæ internæ faciant Semi-Pelagiani poſteriores.

11. Maſſilienſes per illam naturalem poſſibilitatem, principium ſalutis ad ſe revocant, & initium diſcretionis à ſe proficiſci volunt.

12. Tres actus comprehendit illud principiũ ſalutis, fidem, deſiderium ſanitatis & orationem.

13. Alij quadruplices actus ad quos hominem ſufficere volunt, timor, dolor, diligentia, voluntas bene vivendi. De ſententia Caſſiani & quid ei ſemina virtutum inſerta naturaliter.

14. Maſſilienſes non totam fidem, ſed ejus ſolum initium & perſeverantiam in hominis poteſtate conſtituunt: & quid ſit fidei initium. Nonnulla de perſeverantia.

15. Inferuntur quatuor corollaria, & declaratur quomodo non ſine gratia Dei perſeverantiam in fide & juſtitia ad ſe revocarent. De loco Apoſtoli, quod Deus vult omnes homines ſalvos fieri.

16. An Maſſilienſes velint fidem, orationem, & cæteros actus eſſe merita gratiæ.

17. Maſſilienſes multum diminuunt illud meritum gratiæ, nec aliud volunt niſi bonum uſum liberi arbitrij præcedere gratiam, occaſione cujus Deus liberaliter & miſericorditer gratiã daret.

18. An agnoverint meritum de condigno an de congruo.

19. Veram eſſe gratiam quam poſt fidem dari volunt ex Caſſiano & præſertim ex Proſpero, Hilario, & Auguſtino latè demonſtratur.

20. Non repugnat libertati talis gratia juxta Maſſilienſes. Et quare Recentiores cardinem difficultatum non videntes, multum in multis hallucinantur.

21. Qualis Maſſilienſium electio & prædeſtinatio ad vitam æternam.

22. Quomodo nolint definitum eſſe electorum numerum.

23. De Prædeſtinatianis & eorum hæreſi. Non eſſe hæreſin, ſed calumniam, quã Maſſilienſes S. Auguſtini doctrinam infamarunt.

FINIS.